

Η Κρίση αρχίζει από τον Οίκο του Θεού

Διδακτική Επιστολή
Από τον Derek Prince

Ως Αμερικανοί Χριστιανοί, ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα ζοφερό και αναμφισβήτητο γεγονός: το έθνος μας έχει περιέλθει υπό την κρίση του Θεού. Υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτό, αλλά όλοι συνοψίζονται σε μία απλή διαπίστωση: διαπράξαμε την ίδια αμαρτία για την οποία απορρίφθηκε ο Ησαύ — περιφρονήσαμε τα πρωτοτόκιά μας (Εβραίους 12:15–17).

Η ανάλυση αυτή περιορίζεται στην κατάσταση που επικρατεί στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ωστόσο, πολλά από όσα αναφέρω ισχύουν και για άλλα έθνη που είναι κληρονόμοι της ιουδαιοχριστιανικής **κληρονομιάς**, καθώς και για την *Εκκλησία* σε ολόκληρο τον κόσμο. Είθε ο Θεός να βοηθήσει τον καθένα μας να αναλάβει την προσωπική του ευθύνη!

Ο Θεός μας κρίνει σύμφωνα με το μέτρο του φωτός που έχουμε λάβει. Ο Ιησούς είπε στους Εβραίους εκείνο τον καιρό ότι η κρίση τους θα ήταν πολύ πιο αυστηρή από εκείνη των Σοδόμων και Γομόρρων, επειδή είχαν λάβει πολύ μεγαλύτερη αποκάλυψη της αλήθειας (Κατά Ματθαίον 11:20-24).

Το ίδιο ισχύει και για την Αμερική στον παρόντα αιώνα. Κανένα άλλο έθνος δεν είχε την ίδια πρόσβαση στον Λόγο του Θεού που δόθηκε στον Αμερικανικό λαό. Μέσα από τον πολιτισμό και την παράδοση, τις εκκλησίες και τους ευαγγελιστές, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, καθώς και τον έντυπο λόγο, η Αμερική ευλογήθηκε περισσότερο από κάθε άλλο έθνος με τη γνώση της αλήθειας του Θεού. Η κρίση που θα υποστούμε επειδή την απορρίψαμε θα είναι ανάλογα αυστηρή. Πολλοί Χριστιανοί δεν συνειδητοποιούν ότι η κρίση του Θεού δεν αρχίζει από τους ανθρώπους του κόσμου, αλλά από τον λαό του Θεού. Ο Πέτρος είπε στους Χριστιανούς της εποχής του:

> «επειδή, έφτασε ο καιρός τού να αρχίσει η κρίση από τον οίκο τού Θεού· και αν αρχίζει πρώτα από μας, τι θα είναι το τέλος εκείνων που απειθούν στο ευαγγέλιο του Θεού;» (Α' Πέτρου 4:17)

Αυτά τα λόγια ισχύουν εξίσου και για την Εκκλησία στην Αμερική σήμερα. Από όλες τις αμαρτίες για τις οποίες θα

μπορούσε να κατηγορηθεί η σύγχρονη Εκκλησία, αρκεί να εστιάσουμε σε δύο: τον υλισμό και τον συμβιβασμό. Στο Κατά Λουκάν 17:26–30, ο Ιησούς προέβλεψε ότι η περίοδος πριν από την επιστροφή Του θα έμοιαζε με τις ημέρες του Νώε και του Λωτ. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα σε οκτώ δραστηριότητες που χαρακτήριζαν εκείνες τις ημέρες: το φαγητό, το ποτό, τον γάμο, την υπανδρεία, τις αγορές, τις πωλήσεις, την οικοδόμηση και τη φύτευση. Ωστόσο, καμία από αυτές τις δραστηριότητες δεν είναι από μόνη της αμαρτωλή. Ποιο ήταν, λοιπόν, το πρόβλημα;

Το πρόβλημα ήταν ο υλισμός. Οι άνθρωποι εκείνης της εποχής είχαν απορροφηθεί τόσο πολύ από αυτές τις υλιστικές δραστηριότητες, ώστε δεν αντιλαμβάνονταν την επικείμενη κρίση του Θεού που θα ερχόταν εξαιτίας του σαρκικού τρόπου ζωής τους. Όταν ήρθε η κρίση, ήταν εντελώς απροετοίμαστοι.Το ίδιο ισχύει σήμερα για τους περισσότερους ανθρώπους που ομολογούν ότι είναι Χριστιανοί στην Αμερική. Αν οι τελικές κρίσεις του Θεού οδηγούσαν ξαφνικά στην επιστροφή του Χριστού, θα ήταν εντελώς απροετοίμαστοι.

Όπως και ο υλισμός, έτσι και η αμαρτία του συμβιβασμού συχνά περνά απαρατήρητη. Πριν από μερικά χρόνια, ενώ προσευχόμουν, σχηματίστηκε στο μυαλό μου μια εικόνα από το εσωτερικό ενός συνηθισμένου εκκλησιαστικού κτιρίου, με σειρές από στασίδια, ένα υπερυψωμένο βάθρο, έναν άμβωνα, ένα πιάνο και ούτω καθεξής. Ωστόσο, ολόκληρο το κτίριο ήταν γεμάτο από ένα είδος ομίχλης. Τα περιγράμματα των αντικειμένων διακρίνονταν, αλλά τίποτα δεν ήταν απολύτως καθαρό. Ενώ αναρωτιόμουν τι συμβόλιζε αυτή η ομίχλη, ο Θεός μού έδωσε μια ξεκάθαρη λέξη: συμβιβασμός.

Στη σύγχρονη Εκκλησία, οι περισσότερες από τις βασικές ηθικές και δογματικές αλήθειες, που διατυπώνονται τόσο ξεκάθαρα στην Καινή Διαθήκη, έχουν πλέον θολώσει και χάσει την ισχύ τους. Στην Α΄ προς Κορινθίους 6:9–10, ο Παύλος έγραψε:

> «Μη πλανιέστε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε κίναιδοι ούτε αρσενοκοίτες ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κακολόγοι ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού».

Κι όμως, σήμερα η Εκκλησία είναι γεμάτη από ανθρώπους που διαπράττουν αυτές τις αμαρτίες, χωρίς να ανησυχούν καθόλου. Μάλιστα, συχνά καυχώνται γι' αυτές.

Ένα μέλος της εκκλησίας βρισκόταν στο νοσοκομείο, ετοιμοθάνατο από AIDS, το οποίο είχε προσβληθεί μέσω ομοφυλοφιλικών σχέσεων. Στη συνέχεια, δέχθηκε τον Χριστό και του δόθηκε μια Καινή Διαθήκη. Αφού διάβασε ένα σημείο της Καινής Διαθήκης, έστειλε ένα επείγον μήνυμα στο πρόσωπο που τον είχε οδηγήσει στον Χριστό: «Ελάτε να προσευχηθείτε για μένα. Χρειάζομαι απελευθέρωση. Δεν γνώριζα ποτέ ότι υπήρχε κάτι κακό στον τρόπο ζωής μου».

Πριν από μερικά χρόνια, κατά την περίοδο των Χριστουγέννων, το προσωπικό μας είχε κανονίσει να συμμετάσχουμε, η Ρουθ κι εγώ, σε δύο τηλεοπτικές εκπομπές του τηλεοπτικού δικτύου PTL. Επειδή δεν παρακολουθούμε τηλεόραση, δεν είχαμε ιδέα τι να περιμένουμε. Εγώ επρόκειτο να είμαι ο «κύριος ομιλητής». Από την πρώτη ώρα, μου δόθηκαν δέκα λεπτά, ενώ από τη δεύτερη, είκοσι λεπτά. Το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου αφιερωνόταν στην έκκληση για οικονομική ενίσχυση και στην πώληση κουκλών Τάμι. Απ' όσο μπορώ να θυμηθώ, η Ρουθ κι εγώ ήμασταν οι μόνοι που αναφέραμε έστω και το όνομα του Ιησού.

Λίγο αργότερα, ήρθαν στο φως της δημοσιότητας τα σκάνδαλα που έκτοτε έγιναν διαβόητα. Ωστόσο, για μένα προσωπικά, το πιο συγκλονιστικό δεν ήταν κάποια σεξουαλική ή οικονομική παρατυπία, όσο σοβαρή κι αν ήταν. Εκείνο που με συγκλόνισε τότε και εξακολουθεί να με συγκλονίζει μέχρι σήμερα είναι η συνειδητοποίηση ότι εκατομμύρια Αμερικανοί έρχονταν διαρκώς αντιμέτωποι με μια εντελώς διαστρεβλωμένη εικόνα του Χριστιανισμού — μια εικόνα που δεν άφηνε κανένα περιθώριο για τον σταυρό, με τις απαιτήσεις του για ταπεινοφροσύνη, αγιότητα και ζωή αυτοθυσίας. Πόσο τρομερό είναι να συνειδητοποιεί κανείς ότι άνθρωποι που έχουν παρασυρθεί από μια τέτοια παρουσίαση μπορεί να μην ακούσουν ποτέ την αληθινή αλήθεια του ευαγγελίου!

Το σκάνδαλο του PTL ανήκει πλέον στο παρελθόν, αλλά μας έχει αφήσει ένα ερώτημα στο οποίο πρέπει να δώσουμε απάντηση: επρόκειτο απλώς για ένα μεμονωμένο περιστατικό ή μήπως ήταν σύμπτωμα μιας ασθένειας που προσβάλλει το Σώμα του Χριστού σε ολόκληρη την Αμερική;

Ωστόσο, μέσα στην Εκκλησία εξακολουθεί να υπάρχει ένα πιστό υπόλοιπο ανθρώπων που ακολουθούν τον Ιησού με ειλικρίνεια και αφοσίωση. Εάν ανήκουμε κι εμείς σε αυτό το υπόλοιπο, πώς απαιτεί ο Θεός να ανταποκριθούμε στις κρίσεις που αντιμετωπίζουμε σήμερα;

Μία σαφής απάντηση δίνεται στο Β΄ Χρονικών 7:14:

> «και ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομα μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους».

Η φράση «και ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου,» ισχύει για όλους τους Χριστιανούς που παίρνουν το όνομα του Χριστού επάνω τους.

Εδώ και πάρα πολλά χρόνια διδάσκω πάνω σε αυτό το εδάφιο της Αγίας Γραφής, αλλά πρόσφατα ήρθα αντιμέτωπος με μια συγκλονιστική διαπίστωση! Ο λαός του Θεού στις ημέρες μας δεν έχει εκπληρώσει ποτέ την πρώτη προϋπόθεση. Δεν έχουμε ταπεινωθεί ποτέ πραγματικά. Η υπερηφάνειά μας — τόσο η θρησκευτική όσο και η φυλετική — εξακολουθεί να αποτελεί εμπόδιο που παρακωλύει την απάντηση στις προσευχές μας, τόσο για εμάς τους ίδιους όσο και για το έθνος μας.

Μέσα από τις αυστηρές παιδαγωγικές παρεμβάσεις του Θεού στη δική μου ζωή, έμαθα ποιος είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να ταπεινωθούμε: πολύ απλά, με την εξομολόγηση των αμαρτιών μας. Αν εξομολογούμαστε τακτικά και με ειλικρίνεια τις αμαρτίες μας στον Θεό, είναι αδύνατον να Τον πλησιάζουμε με υπεροπτική διάθεση. Επιπλέον, έχω διαπιστώσει ότι ο Θεός έχει δεσμευτεί να συγχωρεί μόνο τις αμαρτίες που εξομολογούμαστε.

> «Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία». (Α' Ιωάννου 1:9)

Οι αμαρτίες που δεν εξομολογούμαστε παραμένουν ασυγχώρητες. Έτσι, το εμπόδιο της υπερηφάνειας υψώνει ένα δεύτερο εμπόδιο: τις ασυγχώρητες αμαρτίες.

Η Αγία Γραφή μάς προτρέπει να εξομολογούμαστε τις αμαρτίες μας όχι μόνο στον Θεό, αλλά και ο ένας στον άλλον.

> «Εξομολογείστε ο ένας στον άλλον τα πταίσματά σας, και προσεύχεστε ο ένας για τον άλλον για να γιατρευτείτε. Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα». (Ιακώβου 5:16)

Η εξομολόγηση των αμαρτιών μας στον Θεό αντιμετωπίζει την υπερηφάνεια στην κάθετη διάστασή της, ενώ η εξομολόγησή τους ο ένας στον άλλον αντιμετωπίζει την υπερηφάνεια στην οριζόντια διάστασή της. Είναι δύσκολο να διατηρήσουμε υπεροπτική στάση απέναντι σε κάποιον στον οποίο μόλις έχουμε εξομολογηθεί τις προσωπικές μας αμαρτίες.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη σχέση μεταξύ συζύγων. Όσοι εξομολογούνται τακτικά τις αμαρτίες τους ο ένας στον άλλον δεν αφήνουν την υπερηφάνεια να υψώσει τείχος ανάμεσά τους.

Επιπλέον, η εξομολόγηση των αμαρτιών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για αποτελεσματική μεσιτευτική προσευχή. Ο Δανιήλ ήταν ένας από τους πιο δίκαιους ανθρώπους της Αγίας Γραφής. Ωστόσο, όταν προσευχήθηκε μεσιτεύοντας για τον λαό του, τον Ισραήλ, άρχισε αναγνωρίζοντας και τη δική του συμμετοχή στην αμαρτία του λαού (Δανιήλ 9:3–13).

Πιστεύω ότι ο Θεός περιμένει από εμάς, τους Αμερικανούς Χριστιανούς, να ταπεινωθούμε ενώπιόν Του και ο ένας ενώπιον του άλλου, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες μας. Μόνο αφού το κάνουμε αυτό, μπορούμε να προχωρήσουμε και να επικαλεστούμε την υπόσχεση της θεραπείας της γης μας. Ωστόσο, πρέπει να προσθέσω και μια προειδοποιητική επισήμανση. Μην αρχίσετε να επιδίδεστε σε νοσηρή ενδοσκόπηση! Το Άγιο Πνεύμα είναι «ο δάκτυλος του Θεού» (Κατά Ματθαίον 12:28· Κατά Λουκάν 11:20). Ζητήστε από τον Θεό να στρέψει το δάκτυλό Του στις αμαρτίες που χρειάζεται να εξομολογηθείτε. Εκείνος θα το κάνει με απόλυτη ακρίβεια, φέρνοντας πιθανότατα στο φως αμαρτίες που ποτέ δεν είχατε καν αναγνωρίσει!

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L001-100-GRE
Τελευταία Ενημέρωση: 14 Nov 2026
Ιστοσελίδα: Derekprince.com/el/resources

